

Sygn. akt III K 15/13

POSTANOWIENIE

Dnia 1 lutego 2013 r.

Sąd Okręgowy we Wrocławiu w III Wydziale Karnym w składzie:

Przewodniczący: SSO Elżbieta Sztenc

Protokolant: Joanna Rapior

przy udziale Tomasza Błońskiego prokuratora Prokuratury Rejonowej

po rozpoznaniu w sprawie T. W.

skazanego z art. 244 k.k. i innych

wniosku skazanego z dnia 12.09.2012 r.

w przedmiocie wydania wyroku łącznego

postanowił

I. na podstawie art. 17 § 1 pkt 7 k.p.k. umorzyć postępowanie o wydanie wyroku łącznego,

II. zasądzić od Skarbu Państwa na rzecz adw. S. M. kwotę 147,60 zł tytułem nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej skazanemu z urzędu,

III. wydatkami poniesionymi w postępowaniu o wydanie wyroku łącznego obciążyć skazanego T. W..

UZASADNIENIE

Wyrokiem łącznym z dnia 18 maja 2010 roku, wydanym w sprawie o sygn. akt III K 35/10, Sąd Okręgowy we Wrocławiu wymierzył skazanemu T. W. karę łączną 8 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności oraz karę łączną 9 lat pozbawienia wolności.

W dniu 30 listopada 2011 r. skazany po raz kolejny wniósł o wydanie wyroku łącznego, obejmującego kary orzeczone wyrokiem łącznym tut. Sądu wydanym w sprawie o sygn. akt III K 35/10. Prawomocnym postanowieniem z dnia 12 stycznia 2012 r., wydanym w sprawie o sygn. akt III K 401/11, tut. Sąd wskazując na przesłankę z art. 17 § 1 pkt 7 k.p.k. umorzył postępowanie. W takiż sposób Sąd Okręgowy we Wrocławiu rozpoznał wcześniejsze, tożsame, co do treści, wnioski skazanego o wydanie wyroku łącznego, będące przedmiotem postępowań w sprawach o sygnaturach III K 325/11, III K 121/11, III K 2/11, III K 70/11.

Po rozpoznaniu jednego z tych wniosków, a to w sprawie o sygn. akt III K 325/11 postanowieniem z dnia 20 października 2011 roku, Sąd Okręgowy we Wrocławiu umorzył postępowanie o wydanie wyroku łącznego, w uzasadnieniu wskazując, iż wobec skazanego nie zapadł żaden nowy wyrok, nie wystąpiły również żadne nowe, nieznanne uprzednio okoliczności, które stanowiłyby potrzebę wydania nowego wyroku łącznego. Stanowisko to podzielił Sąd Apelacyjny we Wrocławiu, który po rozpoznaniu zażalenia skazanego - postanowieniem z dnia 22 grudnia 2011 roku, wydanym w sprawie o sygn. akt II AKz 495/11 utrzymał w mocy zaskarżone postanowienie w przedmiocie umorzenia postępowania.

W dniu 19 stycznia 2012 roku skazany T. W. skierował do Sądu Okręgowego we Wrocławiu kolejny wniosek o wydanie wyroku łącznego z zastosowaniem zasady absorpcji. Sąd Okręgowy we Wrocławiu postanowieniem z dnia 16 maja

2012 roku, wydanym w sprawie o sygn. akt III K 23/12 umorzył postępowanie w sprawie z uwagi na powagę rzeczy osądzonej.

W dniu 12 czerwca 2012 r. skazany T. W. skierował do tut. Sądu ponowny wniosek w przedmiocie wydania wyroku łącznego obejmującego skazania, które były przedmiotem postępowania o wydanie wyroku łącznego w sprawie o sygn. akt III K 35/10. Ponadto podniósł, że przedmiotowy wyrok łączny jest dla niego bardzo krzywdzący. Postanowieniem z dnia 3 lipca 2012 r., wydanym w sprawie o sygn. akt III K 185/12, Sąd Okręgowy we Wrocławiu, na podstawie art. 17 § 1 pkt 7 k.p.k., umorzył postępowanie o wydanie wyroku łącznego.

Kolejny wniosek skazany T. W. złożył w dniu 27 lipca 2012 r., ponownie domagając się wydania wyroku łącznego, uwzględniającego orzeczenia objęte już wyrokiem łącznym wydanym w sprawie o sygn. akt III K 35/10 i orzeczenia jednej kary łącznej z zastosowaniem zasady pełnej absorpcji. Skazany swój wniosek uzasadnił trudną sytuacją zdrowotną. Po jego rozpoznaniu, postanowieniem z dnia 4 września 2012 r., wydanym w sprawie o sygn. akt III K 254/12 Sąd Okręgowy we Wrocławiu umorzył postępowanie z uwagi na zaistnienie negatywnej przesłanki procesowej w postaci tzw. powagi rzeczy osądzonej.

W dniu 13 września 2012 r. T. W. złożył kolejny, tożsamy, co do treści, wniosek o wydanie wyroku łącznego, obejmującego kary orzeczone wyrokami, które były przedmiotem rozpoznania w sprawie o sygn. akt III K 35/10, stwierdzając przy tym, iż jest to wniosek o wznowienie postępowania. W uzasadnieniu wniosku skazany wskazał, iż wyrok łączny w jego sprawie jest rażąco surowy, domagając się wymierzenia kary łącznej „według zasady pełnej absorpcji”, a jako podstawę wniosku wskazał art. 575 § 1, art. 569 § 1 i art. 570 k.p.k.

Sąd zważył, co następuje:

Sąd po zapoznaniu się z ostatnim, ww. wnioskiem skazanego, zgromadzonym w sprawie materiałem dowodowym, w tym wyrokami wskazanymi przez T. W., jak brzmieniem postanowień wydanych przez tut. Sąd w sprawach o sygnaturach akt: III K 2/11, III K 70/11, III K 121/11, III K 401/11, III K 325/11, III K 23/12, III K 185/12, III K 254/12 stwierdził, że przedmiotowy wniosek skazanego dotyczy kar pozbawienia wolności orzeczonych na mocy prawomocnych wyroków, które były przedmiotem rozpoznania Sądu Okręgowego we Wrocławiu w sprawie o wydanie wyroku łącznego o sygn. akt III K 35/10. Należy zauważyć, iż Sąd Okręgowy we Wrocławiu w tejże sprawie dokonał już analizy, czy kary pozbawienia wolności, wymierzone na mocy poszczególnych wyroków podlegają połączeniu, wydając stosowny wyrok łączny.

Zakaz sformułowany w art. 17 § 1 pkt 7 k.p.k. zachodzi wówczas, gdy uprzednio zakończone zostało prawomocnie postępowanie, co do tego samego czynu tej samej osoby, zaś nowe postępowanie pokrywa się z przedmiotem postępowania w sprawie już zakończonej, a także, gdy jego przedmiot jest częścią przedmiotu osądzonego w sprawie już zakończonej. Nie jest dopuszczalne, aby po raz kolejny rozstrzygać, co do tych samych czynów tej samej osoby. Jak wskazano przy tym w postanowieniu Sądu Najwyższego z dnia 8 marca 2011 r. (II KK 312/10, LEX nr 785900) wyrok łączny - jak każdy inny prawomocny wyrok - z chwilą uprawomocnienia, uzyskuje przymiot materialnej prawomocności, kreując ujemną przesłankę procesową określoną w art. 17 § 1 pkt 7 k.p.k. i tylko (w odniesieniu do "zwykłego" nie "nadzwyczajnego" trybu postępowania) spełnienie przesłanek wskazanych w art. 575 k.p.k. może powodować utratę jego mocy. W postanowieniu Sądu Apelacyjnego w Krakowie z dnia 25 października 2012 r. (II AKz 421/12, LEX nr 1223230) podkreślono natomiast, że powaga rzeczy osądzonej zachodzi w sprawie o wydanie wyroku łącznego tylko wówczas, gdy rozważeniu podlegają w niej dokładnie te same jednostkowe skazania, tj. wszystkie te i tylko te, które uprzednio zostały już zbadane pod kątem dopuszczalności orzeczenia kary łącznej.

Nie ulega wątpliwości, że między sprawą osądzoną prawomocnym orzeczeniem Sądu Okręgowego we Wrocławiu z dnia 18 maja 2010 r., wydanym w sprawie o sygn. akt III K 35/10, a sprawą objętą wnioskiem T. W. z dnia 12.09.2012 r. zachodzi tożsamość przedmiotowa – podmiotowa. Skazany nie wskazał bowiem żadnych nowych wyroków mogących podlegać łączeniu. Nie wynika to również z aktualnej informacji z Krajowego Rejestru Karnego.

Tym samym, w niniejszej sprawie nie pojawił się żaden nowy fakt, żadne nowe skazanie, które mogłyby stanowić o potrzebie wydania kolejnego wyroku łącznego, odmiennego w treści od prawomocnych rozstrzygnięć zawartych w wyroku łącznym Sądu Okręgowego we Wrocławiu z dnia 18 maja 2010 r., wydanym w sprawie o sygn. akt III K 35/10.

W tej sytuacji, postępowanie o wydanie kolejnego wyroku łącznego należało umorzyć uznając, iż w niniejszej sprawie postępowanie zostało uprzednio prawomocnie zakończone.

O kosztach nieopłaconej pomocy prawnej orzeczono na podstawie § 14 ust. 5 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (Dz. U. Nr 163 poz. 1348 z późn. zm.).

Orzeczenie w przedmiocie wydatków poniesionych w postępowaniu o wydanie wyroku łącznego wydano na podstawie art. 626 § 1 k.p.k. i art. 632a k.p.k., mając na uwadze, iż „lawinowo” składane przez skazanego T. W. kolejne wnioski o wydanie wyroku łącznego – ze świadomością, iż brak jest wymaganych ustawowo przesłanek do ich uwzględnienia – powodują zbędne ich ponoszenie przez Skarb Państwa.